

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16061/2022
16.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., Општина ..., ББ из села ..., Општина ..., ГГ из села ..., Општина ..., ДД из ..., ... и ЂЂ из села ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог „Philip Morris Operation“ АД Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1001/21 од 13.06.2022. године, у седници одржаној 16.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1001/21 од 13.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1001/21 од 13.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6540/17 од 16.11.2020. године, која је исправљена решењима истог суда П 6540/17 од 04.03.2022. године и П 6540/17 од 09.08.2022. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу АА из села ..., Општина ..., на име накнаде штете због смањеног приноса дувана за производњу 2003. годину, исплати износ од 204.140,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу АА из села ..., Општина ... на име накнаде штете због изостале премије за производњу 2003. годину исплати износ од 26.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године, до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ из села ..., Општина ..., на име накнаде штете због смањеног приноса дувана за производњу 2003. годину, исплати износ од 249.924,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ из села ..., Општина ... на име накнаде штете због изостале премије за производњу 2003. годину исплати износ од 34.840,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године, до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ВВ из села ..., Општина ..., на име накнаде штете због смањеног приноса дувана за производњу 2003. годину исплати износ од 62.540,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ВВ из села ...,

Општина ... на име накнаде штете због изостале премије за производњу 2003. годину, исплати износ од 33.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године, до исплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ГГ из ..., ..., на име накнаде штете због изостале ренте за производњу 2003. годину исплати износ од 82.160,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године до исплате. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ДД из села ..., Општина ..., на име накнаде штете због смањеног приноса дувана за производњу 2003. годину, исплати износ од 92.394,00 динара, са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године до исплате. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ДД из села ..., Општина ..., на име накнаде штете због изостале премије за производњу 2003. годину исплати износ од 39.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2020. године, до исплате. Ставом десетим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ГГ из ..., ..., да јој тужени на име накнаде штете због смањеног приноса дувана за производњу 2003. годину исплати износ од 168.264,00 динара, са законском затезном каматом, као неоснован. Ставом једанаестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 463.730,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Нишу је, пресудом Гж 1001/21 од 13.06.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог, као неосновану, и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 6540/17 од 16.11.2020. године, исправљену решењем тог суда П 6540/17 од 04.03.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као и ради потребе уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиоцима настале због смањеног приноса дувана за 2003. годину и због изостале премије за исту годину. Одлука нижестепених судова заснована је на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о постојању одговорности туженог за смањени принос дувана у 2003. години, па указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног

права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужиоци су, као формални супарничари на основу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, тужбу поднели 31.05.2013. године, а поднеском од 24.02.2020. године смањили су своје тужбене захтеве, тако што највише потраживање, тужиоца ББ из ..., износи 249.924,00 динара, а поступак је вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић